

Patrioten

Sandheden skal gøre Eder frie

Patrioterne sejrede i Østrig

Ved søndagens valg i Østrig sejrede de østrigske patrioter. De to patriotiske partier Frihedspartiet og Jörg Haiders parti opnåede tilsammen ikke mindre end 30 procent af de afgivne stemmer. Det store patriotiske miljø i Østrig jubler, og fra hele Europa strømmer lykønskninger ind fra de nationale bevægelser.

Heinz-Christian
Strache

Valget blev således en stor triumf for de østrigske patrioter. Frihedspartiet FPÖ under ledelse af den meget karismatiske Heinz-Christian Strache fik 18 procent af stemmerne, mens Jörg Haiders BZÖ tredoblede sit stemmetal og fik 12 procent af stemmerne. Med denne patriotiske sejr er en ny tid indvarslet i Østrig, for det er nu patrioterne, som suverænt afgør, om de borgerlige eller socialdemokraterne skal til magten, og patrioterne vil tage sig godt betalt. Nu er muligheden der altså for at tvinge en mere fornuftig fremmedpolitik igennem i Østrig, og det vil også få stor betydning for Danmark, idet stemningen i EUs ministerråd nu uundgåeligt vil blive ændret. Den østrigske regering må således indtage en helt anden holdning til EUs berygtede direktiv om arbejdskraftens frie bevægelighed af hensyn til de stærke patriotiske partier, og det vil selvsagt hjælpe Danmark i den nuværende situation, hvor den danske regering ønsker direktivet ændret, så det ikke strider mod de danske udlændingeregler. Men først og fremmest er den patriotiske sejr naturligvis en stor lykke for det østrigske folk, som efter dette kan regne med, at dets bekymring over den fremmede indvandring nu vil blive taget alvorligt. Ikke fordi de borgerlige og socialdemokratiske politikere ændrer holdning til de fremmede, for det sker desværre ikke, men fordi disse politikere nu bliver tvunget til at føre en ganske anden politik for at beholde magten. De patriotiske kræfter i Østrig opnåede ved valget en styrke, så deres synspunkter ikke længere kan ignoreres af de forræderiske politikere. Man kan simpelthen ikke styre landet uden at tage hensyn til den stærke patriotiske blok, og dette vil fremkalde helt afgørende ændringer i den østrigske fremmedpolitik og i hele det politiske klima.

Vi ønsker de østrigske patrioter tillykke med sejren!

Kampen mod islam er en kamp for danskheden !

Årgang 4, Nummer 2

Oktober 2008

Hør Radio Holger!

Nu kan man høre **Radio Holger Internet** overalt på denne internetadresse: www.radioholger.dk, og der sendes i de almindeligt anvendte og meget praktiske lydformater rm og mp3.

NPD gratulerer

Lederen for NPD i Tyskland, Holger Apfel, gratulerer FPÖ-formanden Heinz-Christian Strache med resultatet ved nationalrådsvalget i søndags: »Østrigs vælgere har sørget for en styrkelse af frihedens tredje vej og en afstraffelse af den rød-sort koalition«, sagde han. Holger Apfel udtalte desuden i denne anledning: »Jeg lykønsker hjerteligt Frihedspartiet til dets fantastiske valgresultat. Næsten hver femte østrigske vælger har i søndags givet deres stemme på Frihedspartiet og Jörg Haiders Alliance for Østrig, og det er et paukeslag mod EU-fremmedherredømmet og islamiseringen, og for national suverænitet og social retfærdighed. Kun tre år efter at Frihedspartiet blev spaltet og af mange blev spået dødt, har partiet ændret det politiske landskab i Østrig.«

Hvad skal man dog gøre?

Kommentar af Kaj Vilhelmsen

Nu vil jeg tage et problem op, som jeg har modtaget en del henvendelser om gennem de år, hvor Radio Holger har eksisteret. Bekymrede borgere skriver, hvad skal man dog gøre, for på et tidspunkt så udgør muhamedanerne jo et flertal, også her i landet, og så kan de ganske roligt indføre islam og sharia-loven uden at det kan forhindres.

Jeg forstår folks bekymring og jeg deler den selv sagt, men jeg mener dog slet ikke, at man ikke kan gøre noget. For det første drejer det sig jo om, at man får stoppet indvandringen og får repatrieringen af de fremmede i gang, før de fremmede bliver til et flertal i landet. Der er stadig tid, og hvis man blot inden for det næste tiår får denne kursændring i fremmedpolitikken gennemført, så kan alt stadig blive godt igen. Lige så vel som de fremmede kan komme rejsende til Danmark i store flokke, lige så vel kan de naturligvis atter rejse fra Danmark, uanset om det så sker frivilligt eller tvunget. Og her er det nødvendigt med en helt anden holdning hos mange almindelige danskere, for en uberettiget medlidenhed med de fremmede udgør stadig en hindring for en omfattende repatriering, bl.a. repræsenteret af den fuldstændigt latterlige sætning „De har jo ikke noget at vende hjem til”, og i denne henseende skal folk blive mere voksne og indse, at de fremmede blot spiller på medlidenheden for at blive hængende i Danmark. Så når folk spørger om, hvad de kan gøre, så er svaret selvfølgelig, at de selv kan blive mere bevidste og principfaste og samtidigt overbevise andre om, at det er helt nødvendigt at få de fremmede ud af landet. Hvis blot en stor del af danskerne blev overbevidst om dette, så ville repatrieringen uundgåeligt komme, simpelthen fordi politikere ville være tvunget til at iværksætte den for at blive ved magten. Jo, der er noget at gøre, og man kan stadig nå at gøre det!

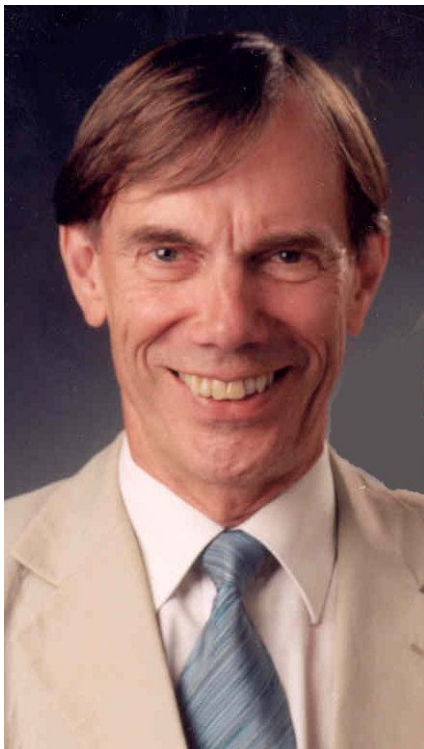
For det andet så hviler opfattelsen på den misforståelse, at vi er nødt til at acceptere det repræsentative demokratis spilleregler, også når disse spilleregler i realiteten betyder danskhedens dødsdom. At et fremmed flertal i Folketinget har mulighed for at afskaffe danskheden. Det mener jeg slet ikke, for efter min opfattelse må demokratiet aldrig stå i vejen for danskheden, og hvis demokratiet virkelig gør det, så må demokratiet vige. Demokratiet er simpelthen ikke lige så vigtigt

som danskhedens overlevelse. Hvis man forestiller sig den meget uhyggelige situation, at de fremmede efterhånden er blevet så mange og desuden får så stor en støtte fra de danske forrædere, at de fremmede af ren parlamentarisk vej kan afskaffe danskheden f.eks. ved at indføre islam og sharia-loven i landet, så er det efter min opfattelse ikke danskheden, der skal dø men parlamentarismen. Det er det danske folk, der er det afgørende, ikke et parlament og en lovgivning, for det er bare noget rent ydre og temporært. Det siger dog også sig selv, at man i en sådan situation vil nærme sig borgerkrigen, men det er slet ikke nogen helt usandsynlig udgang på fremmedproblemet på længere sigt, da politikerne jo konsekvent nægter at tage sig af dette problem, mens en politisk løsning stadig er mulig. Vi må naturligvis foretrække en politisk løsning, for det er det bedste for alle parter, men det må aldrig være sådan, at danskerne helt modstandsløst overlader Danmark til de fremmede, hvis en politisk løsning ikke er mulig, det er langt bedre og mere moralsk at kæmpe med våben for danskhedens overlevelse end at lade danskheden dø under et fremmed herredømme.

Kampen mod terror er også en kamp mod indvandringen

Der findes desværre stadig mange mennesker, der i ideologisk uforstand tror, at kampen mod islam kan føres isoleret fra kampen mod indvandringen, men dette er en stor misforståelse, for islam bæres frem af de muhamedanske indvandrere, og islam er ikke forsvundet fra Europa, før de sidste af de muhamedanske indvandrere er hjemsendt. Kampen mod islam og kampen mod indvandringen er een og samme kamp. Og der findes også mennesker, der tror, at kampen mod terror kan føres isoleret fra kampen mod islam, men også dette er en misforståelse, for terrorens ideologiske begrundelse er islam, og derfor er det også helt meningsløst, at føre kampen mod terror uden at føre kampen mod islam. Kampen mod islam, kampen mod indvandringen og kampen mod terror er således een og samme kamp, og forstår man ikke det, så har man simpelthen ikke det rette udgangspunkt og kan intet udrette.

En modig mand

Mogens Camre

Dansk Folkeparti har også afholdt årsmøde, og på dette møde talte en række modige danskere om den fare, der truer det danske folk. Det var meget opmuntrende, at der endnu findes landsmænd, der vover at sige sandheden i vort censurplagende samfund, for når man ikke tør det længere, så er alt håb ude. Størst bifald høstede Mogens Camre, der i sin tale beskæftigede sig med selve kernen i Danmarks problemer: »Islam kan ikke integreres og skal ud af Europa. Islam vil dominere Europa. Og islam er uforenelig med vores værdier. Derfor skal islam sendes ud af Europa!«, sagde Mogens Camre, og denne udtalelse er af meget vidtrækkende betydning. For første gang siger en dansk politiker helt tydeligt, hvad det hele drejer sig om, at islam skal ud af Europa, og kampen mod islam er dermed også officielt åbnet! Nu er det op til danskerne og de andre europæere at føre denne kamp mod islam.

At de fremmede muhamedanere ikke bryder sig om udtalelsen om islam, det kan man jo ikke undre sig over. Medierne skriver: »Også i år får udtalelser fremsat på Dansk Folkepartis årsmøde et politisk efterspil. SFs Kamal Qureshi er fortørnet over udtalelserne fra Dansk Folkepartis EU-parlamentsmedlem Mogens Camre. Kamal Qureshi mener det skræmmer mange danskere. »Man kan blive bekymret for, hvad Dansk Folkeparti konkret har tænkt sig:

Har de tænkt sig at sætte de 200.000 danskere med muslimsk baggrund på godstog og sende dem ud af Danmark?«, siger Kamal Qureshi. Her misforstår Kamal Qureshi fuldstændigt, for det er vel de fremmede muhamedanere og ikke danskerne, der kan blive skræmt, for danskerne ville det jo være en stor lettelse, hvis de fremmede bliver sendt hjem, hvor de kommer fra. Og der er aldeles ikke tale om at sende danskere hjem men om at sende fremmede muhamedanere hjem. Men hvorfor hjemsendelsen skulle foregå i godsvogne, det er lidt mere mystisk. Det ville da være forfærdeligt upraktisk, når fly, passagertog og busser kan tage langt flere af de fremmede end godsvogne. Det tager en uge at få et godstog til Tyrkiet, men det tager kun 3-4 timer at flyve derned, så selvfølgelig ville man da vælge de moderne og hurtige transportmuligheder. Hvis man virkelig fik en hjemsendelse af de fremmede muhamedanere i stand, så skulle det jo helst gå så hurtigt som muligt. Kamal Qureshi tager altså helt fejl, der vil ikke blive brug for godsvogne.

Også Pia Kjærsgaard tog ordet på Dansk Folkepartis årsmøde. Hun advarede mod, at Danmark blot accepterer EF-Domstolens kontroversielle afgørelser om arbejdskraftens frie bevægelighed. Afgørelser som sætter den nuværende udlændingepolitik under pres. - Mere EU og hæmningsløs indvandring er en dødstrussel imod vores velfærd. Og ikke mindst imod de dårligst stillede danskere - dem, der i forvejen ikke har uddannelse, fladskærm og ferier på Rhodos. De bliver frontalt ramt, hvis velfærden lades i stikken. Og derefter kommer turen hele vejen rundt med en grønthøster, sagde Pia Kjærsgaard. Og netop på baggrund af disse udtalelser kan man vel også undre sig over, at Dansk Folkeparti indgik den meget omtalte aftale angående EF-dommen og de nye ændringer af fremmedpolitikken med regeringen. Det forekommer indlysende, at der er temmelig stor afstand mellem Pia Kjærsgaards ord og den foreløbige anerkendelse af EU-reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed. Dansk Folkeparti har altså anerkendt disse EU-regler, og hvad har partiet så fået for det? Reelt ikke ret meget, for de aftalte ændringer får ikke nogen større praktisk betydning, og de fremmede vil stadig strømme ind i landet. Der er ikke én af de nye regler, der vil påvirke det forhold, og derfor er de ikke meget værd. Dansk Folkeparti har i denne situation spillet sine kort meget dårligt, og det var sandelig ikke noget sådant, der blev lagt op til på partiets årsmøde, hvor mange fornuftige mennesker ellers sagde meget fornuftigt.

Nyheder

Et anti-racistisk topmøde

Der har været megen tale om det såkaldte anti-racistiske FN-topmøde i Genève april 2009, men denne snak har været direkte tåbelig. Og det er ikke bedre på dagbladet Politikens blog den 26. september, hvor man bl.a. finder følgende: »I Genève har Danmark chancen for at tage ordet imod racisme og imod hatespeech – og for retten og friheden til at dyrke sin egen Gud. Og det vil være chancen for at tale imod fordomme om religiøse mindretal – og samtidig for retten til anfægte, kritisere og diskutere religiøse dogmer.« Men det ville jo være helt forrykt at tale imod racisme, for hvordan kan den danske regering egentlig gøre det, når man ikke har spurgt det danske folk, hvad folket mener om racismen? Det er da helt uden interesse, hvad regeringen og pressefolkene mener, for hvis man vil tale på det danske folks vegne, så må man være sikker på, at man virkelig har en bred folkelig opbakning til denne tale, og det kan man altså ikke vide noget om i dette tilfælde. Og angående den såkaldte ”hatespeech” – et engelsk pøbeludtryk – så er det vel ikke noget, som man principielt kan utale sig imod, når man ikke ved, hvad denne tale konkret drejer sig om. At tale hadefuldt om en ting kan jo lige så vel være nødvendigt, som det modsatte. Der er ikke noget galt med at hade det eller den, der fortjener det, noget sådant er tværtimod positivt. Jo, man skal hade de mennesker, der ødelægger landet og folket, og her er al hadefuldt tale af frigørende værdi. Hvordan i alverden skulle man kunne bekæmpe ondskaben uden at hade ondskaben? Og det er da også meget ufornuftigt at tale imod fordomme om religiøse mindretal, for disse såkaldte fordomme er jo ofte bare et udtryk for århundredlang erfaring, og det er som bekendt af erfaringen man lærer. F.eks. er der god grund til at drage en lære af den trussel mod Europa, som muhamedanerne har udgjort gennem århundreder. Selvfølgelig skal vi da anfægte, kritisere og diskutere religiøse dogmer, men det ligger sandelig lidt tungt med retten til dette, for siges der et sandhedens ord om islam, så hyler borgerskabet op og kalder på politi og anklagemyndighed. Det ville jo være et virkeligt fremskridt, hvis vi danskere fik så megen ytringsfrihed, at vi havde lov til at sige vor hjertens mening om islam.

En uheldig ”åndsarbejder”

Man må bestandigt undre sig over, at de såkaldte venstreintellektuelle er så uvidende om kulturelle forhold, når de samtidigt hævder netop at være åndsarbejdere. Det er da mærkeligt, for hvordan kan man være åndsarbejder uden at kende til kultur? Og det er jo ikke kun i forhold til kultur i bred forstand, at de venstreintellektuelle er uvidende, det er de også på det historiske område. Dette afslører sig ubarmhjertigt på en socialistisk blog, hvor en person med underskriften ”venstresocialistisk åndsarbejder” udtaler sig med stor sikkerhed om nazisternes mangel på åndsevner. Efter at have omtalt dette generelt nævner den pågældende såkaldte åndsarbejder blandt de uddannede nazistiske ledere propagandisten Joseph Goebbels. Men der var den lille åndsarbejder sandelig uheldig, for det er jo almindeligt kendt, at Joseph Goebbels var Dr.phil. i litteraturhistorie, og ganske vist var det dengang lidt lettere at opnå en doktorgrad i Tyskland end det er i Danmark i dag, men alligevel! Denne form for konkret uvidenhed hos åndsarbejderen er ikke engang den mest latterlige, for det er hans grundlæggende tese om, at ordentligt uddannede personer med en social indstilling ikke kan være nazister eller højreradikale. At virkeligheden modsiger denne forrykte tese igen og igen, det har vor begavede åndsarbejder ikke opdaget, skønt det burde være meget let. Den berygtede generalguvernør i Polen Hans Frank var f.eks. jurist, endda en af Tysklands dygtigste, og han var en så fremtrædende jurist også i europæisk sammenhæng, at han blev inviteret til at holde foredrag om jura i Studenterforeningen i København. Og angående det sociale, så har vi Julius Bømholt's ord for, at netop Harald Bergstedt var noget af det mest sociale i tyvernes og tredivernes Danmark, og han blev som bekendt senere nazist. Med andre ord, så synes åndsarbejderens tese ikke at være meget værd. Man kan undre sig over så megen uvidenhed hos folk, der kalder sig åndsarbejdere, men på den anden side, så opfatter Georg Metz sig jo også som en intellektuel, og ser man på hans skrivelser, så bliver det klart, at der ikke hører meget til at være åndsarbejder og intellektuel.

Terror

De danske myndigheder påstår over for offentligheden, at de fremmede i landet ikke er farlige, og vi påstår, at de danske myndigheder helt bevidst fører danskerne bag lyset. Jo, de fremmede er farlige for danskerne, simpelthen fordi de fremmede indgår i terroristernes planer som dem, der skal føre terroren mod danskerne ud i livet. Og det er egentligt nemt at indse. For det kan simpelthen ikke være anderledes. Medierne skriver følgende om terrorplanerne: »Islamister truer med at forgifte danskere. Et amerikansk terror-overvågningscenter advarer om, at en gruppe fanatiske islamister på internettet drøfter, hvordan de kan tage livet af flest mulige danskere ved at forgifte vandforsyningen. Advarslen kommer fra det amerikanske terror-overvågningscenter The Jamestown Foundation. Organisationen overvåger blandt andet fundamentalistiske hjemmesider, og udsender referater af det, der bliver skrevet og publiceret. I det seneste referat stjæler truslen mod Danmark billedet. På et forum al-ekhlaas foreslår en bruger, der kalder sig Bagdad al-Khilafa, at forgifte de centrale vandforsyninger i EU - specielt Danmark og Storbritannien - og dermed dræbe et stort antal civile. Han opregner en række giftstoffer, som kan bruges til formålet, herunder cyan, saltsyre og den kemiske forbindelse tallium, som også går under navnet "forgifterens gift". Angrebet skulle ifølge Bagdad al-Khilafa være et svar på Danmarks latterliggørelse af Muhammed og drab på muslimer i Irak, Afghanistan, Marokko, Somalia, Øst-Turkmenistan og Tjetjenien.«

Og så må man jo her stille spørgsmålet, hvordan skulle en sådan forgiftning af det danske drikkevand overhovedet kunne ske, hvis ikke forgiftningen af vandet blev udført af islamisternes trosfæller i Danmark? Man kan som bekendt ikke forgifte vandet i Danmark, hvis man selv befinder sig i Asien. En så uhyrlig terrorplan som forgiftningen af det danske drikkevand forudsætter altså en aktiv støtte fra muhamedanere i Danmark, for en tilrejsende har ingen mulighed for at udføre noget så kompliceret, bl.a. fordi man jo faktisk skal vide, hvordan man får adgang til drikkevandet, og er man ikke ligefrem muhamedaner selv, så har man jo ingen interesse i at støtte den muhamedanske terror. Nej, der er altså ingen tvivl om, at islamisternes terrorplaner vil

blive udført ved hjælp af muhamedanske indvandrere, ellers kan de simpelthen ikke udføres. Og så kan man jo stille næste spørgsmål, kan terroristerne virkelig få nogle af de muhamedanske indvandrere til at hjælpe sig, og svaret er, ja, det kan de sagtens, og Politiets Efterretningstjeneste har forklaret hvorfor, det kan lade sig gøre.

Den 15. september skriver medierne: »Tidligere var terrortruslen i Danmark personificeret af yngre 2. generationsindvandrere med ekstremistiske tendenser. Det har ændret sig. Center for Terroranalyse vurderer nu, at en ældre generation af personer med ekstremistiske sympatier involverer sig i den globale islamistiske kamp. Sådan lyder vurderingen i en ny tendensanalyse, »Globaliserede ekstremister«, som Center for Terroranalyse (CTA) under Politiets Efterretningstjeneste (PET) offentliggør i dag. CTA konkluderer, at de såkaldte 1. generations-ekstremister, der var radikaliserede før ankomsten til Danmark, har ændret fokus. Tidligere rettede de typisk deres fokus og aktiviteter mod oprindelseslandene, og udgjorde derfor en mindre trussel mod Danmark. Men nu har de fået samme globale perspektiv, som de »hjemmedyrkede« 2. generations-ekstremister, og Danmark er dermed blevet et legitimt og potentielt terrormål for dem. Nu er der tegn på, at den ældre generation i højere grad nærmer sig den yngres mere globale ideologi,« står der i analysen. Det vil øge terrortruslen mod Danmark, hvis 1. og 2. generations ekstremister slår pjalterne sammen. » I det omfang, der udvikler sig en tættere kobling mellem på den ene side 1. generations-ekstremisternes erfaring og forbindelser til f.eks. militante grupperinger og træningslejre i udlandet og på den anden side 2. generations-ekstremisternes vilje til at udføre terrorhandlinger i Danmark, vurderer CTA, at det alt andet lige vil føre til en øget trussel.«

Ja, for PET er det altså givet, indvandrere med mange års ophold i Danmark bag sig vil slutte op i terrorbevægelserne, og disse indvandrere ved jo meget vel, hvor det danske samfund er mest sårbart. Der er altså ingen tvivl om, hvad der vil ske – før eller siden – og det danske folk bør forberede sig på muhamedansk terror i et omfang, som ingen før har troet muligt. Man skal forberede på en blodig terror.

Fortsættes side 6

Terror

Fortsat fra side 5

Og hvis nogen nu siger, jamen, det sker jo nok ikke, så lad dem tænke lidt over, at også i New York, Madrid og London benægtede man engang muligheden af en omfattende muhamedansk terror, og hvad skete? Ikke mindre end 3000 borgere brændte op i tårnene i New York, hundreder af borgere blev sprængt til atomer på Madrids banestrækninger, og et halvt hundrede borgere blev kvalt i Londons undergrundsbane eller sprængt i småstykker i Londons busser. Og hvis man tror, at noget lignende ikke kan ske i København eller Århus, så bedrager man sig selv. Jo, der er virkelig realiteter bag terrortruslen, stol på det, og det er netop derfor, at man allerede nu bør forberede sig på den muhamedanske terror.

Og når man forbereder sig på denne terror, så skal man ikke tro på de danske myndigheders tåbelige løgnehistorier om, at de muhamedanske indvandrere slet ikke kan tænkes at stå for terroren, for hvad er erfaringen egentlig fra de nævnte terrorangreb? Jo, erfaringen fra disse angreb fortæller os helt klart, at de alle blev udført af nogle muhamedanske indvandrere, der havde været bosat i Vesten i årevis. I intet tilfælde var terroristerne mystiske islamister, der kom tilrejsende fra Asien; terroristerne var bare ganske almindelige religiøst interesserede muhamedanske indvandrere, og det er da værd at bemærke. Men nu tror de danske myndigheder da heller ikke rigtigt på deres egen propaganda om de meget fredsommelige muhamedanske indvandrere, denne illusion er jo kun til brug over for den naive offentlighed, for i den virkelige verden fører de samme danske myndigheder jo flere retssager netop mod muhamedanske indvandrere, der er anklaget for at planlægge terror. Jamen, hvad er nu det? Hvor bliver så de mystiske islamister og ekstremister af? Hvad er da myndighedernes formål med at tale om mystiske islamister og ekstremister, når de egentlig bare mener muhamedanere, og hvad er overhovedet formålet med den mærkelige påstand om de fredsommelige muhamedanske indvandrere? Jo, formålet er jo klart nok, myndighederne vil tilsløre sandheden for danskerne, for når bomberne begynder at sprænge eller drikkevandet forgiftes, så ønsker myndighederne at bevare kontrollen og derved

forhindre, at de danske borgere reagerer på terroren. Danskerne skal naivt tro på, at det er nogle meget mystiske tilrejsende såkaldte islamister, der har forgiftet deres drikkevand og ikke sønnen af den muhamedanske grønthandlerovre på hjørnet, for tror danskerne på dette dumme sludder, så kan de jo ikke hævne sig på terroristerne, for hvem kan finde de mystiske islamister, som skulle stå bag? Dette er myndighedernes luskede plan, og den er et modbydeligt forræderi mod danskerne. Når den muhamedanske terror begynder, så vil myndighederne holde hånden over de ansvarlige fremmede, for så usle er myndighederne, at de fremmede betyder mere for dem end danskernes liv.

Men myndighederne skal nu ikke bilde sig ind, at det kommer til at gå på denne måde. Hvis danskere i flokkevis bliver myrdet af den muhamedanske terror, så vil der uundgåeligt komme en reaktion, uanset om det passer myndighederne eller ej. Det skal ikke lykkes for myndighederne at kontrollere situationen, men hvis det ikke skal det, så kræver det også en meget bevidst holdning og handlemåde fra borgernes side. Og her er det, at forberedelsen kommer ind. Allerede nu bør man forberede sig på en terrorsituation, og man skal gøre op med sig selv, hvordan man vil reagere i en sådan situation. For reageres skal der, og det skal ikke være efter de tåbelige retningslinjer, der i en sådan situation udstikkes af myndighederne. Disse myndigheder vil nemlig bare opfordre til en total passivitet fra borgerens side, uanset hvor mange lig der ligger og flyder på Nørreport Station. Nej, man skal selv vurdere situationen og handle derefter, og man skal huske, at vore myndigheder i denne situation kun har een eneste interesse, at holde hånden over de fremmede, for dette anses af myndighederne for at være langt vigtigere end nogle danske borgeres død. Og for at varetage denne interesse er de danske myndigheder parate til at lyve for danskerne, at bedrage danskerne og at undertrykke danskerne, hvilket vi allerede nu kan konstatere. Det danske politi indrømmer således, at politiet lyver helt bevidst for den danske offentlighed, idet man kalder denne form for officielle politiløgne for "at tale situationen ned ved brug af retorik". Og politiets talsmænd mener endda, at de bør roses for deres løgne, utroligt nok!

Nyheder

En trussel mod Hjemmeværnet

En række venstreorienterede partier deriblandt Socialdemokratiet vil nu afvæbne hjemmeværnet, men det må ikke ske. Hvis disse partiers forslag virkelig går igennem Folketinget, så er det bedre, at hjemmeværnets folk gemmer deres våben end at de afleverer dem. Det er ikke politikernes og myndighedernes våben, det er folkets våben, og folkets våben har det bedst i hænderne på folket. Disse våben skal ikke også gemmes af vejen under politikernes kontrol, som det sker for så mange andre våben. For hvad er det i realiteten, der er tale om? Der er tale om, at de venstreorienterede partier vil tage endnu et skridt på forræderiets vej og afvæbne danskerne, så ingen har muligheden for at gøre modstand mod politikernes vanvid, uanset hvad der besluttes. I 1948 sagde en modstandsmand, at man naturligvis ikke skulle aflevere sine våben, da man aldrig vidste, hvad politikerne finder på, og denne bemærkning er lige så aktuel i dag, som den var dengang. Og den samme tanke er i øvrigt grundlaget for den amerikanske forfatnings bestemmelse om, at amerikanerne har ret til at besidde våben, for de kloge amerikanske forfatningsfædre mente med rette, at der på et hvilket som helst tidspunkt skulle være så mange våben i hænderne på almindelige borgere, at de i giver fald kunne gøre oprør mod tyranniske politikere. Det er et godt princip, for magtgale politikere er en pest i hele verden.

Samtidig er en afvæbning af de danske borgere fuldstændig afsindig i en situation, hvor landet er overfyldt af fremmede. Hvis nogen bilder sig ind, at politiet alene har nogen mulighed for at slå et evt. oprør ned fra en af de meget talrige fremmedgrupper, der findes her i landet, så må disse mennesker være vanvittige. Nej, i en sådan situation behøver man både hjemmeværnet, almindelige borgere og de soldater, der tilfældigvis er hjemme og ikke farer forvildet rundt i Centralasiens ørkner. Og det kunne jo faktisk ske! Indvandrerbanderne behøver jo bare at slå sig sammen, og det er jo måske kun et tids spørgsmål, og så er politiet vist ikke meget værd. Vi tror simpelthen ikke på, at politiet er i stand til at klare situationen, når der først skydes for alvor. Politiet forholdt sig som bekendt helt pas-

sivt og lod et stort røveri foregå, bare fordi man var bange for at ende i skudduelle, så hvorfor skulle man tro, at politiet stiller op, hvis det er i en langt mere alvorlig situation. Nej, det er meget vigtigt, at borgerne selv kan gribe ind, og derfor burde borgerne også være bevæbnede, og det sidste man har brug for er en afvæbning af hjemmeværnet. Lad os håbe at forslaget om hjemmeværnets afvæbning ikke går igennem, og hvis det gør, at man modsætter sig afvæbningen.

Ufatteligt!

Nu er politiets optræden da blevet helt grotesk. Politiet har fundet ud af, at de enkelte politikredse nu selv kan prioritere deres arbejdsopgaver, hvilket naturligvis har ført til, at det er de enkelte betjentes lyst eller mangel på samme, der er afgørende for, om borgerne kan få hjælp af politiet. Hvis politiet ikke ønsker at hjælpe en borger eller bare ikke gider, så siger politifolkene ligeud, at lige netop det område ikke er prioriteret her i kredsen, og så kan man desværre ikke hjælpe. Det lyder jo fuldstændigt forrykt, men det er faktisk blevet til virkelighed. I realiteten har politiet hermed lagt ansvaret fra sig for opretholdelsen af ordenen. Og det var altså, hvad borgerne fik ud af den politireform, der kostede borgerne en ekstra milliard kroner til politiet. Pengene gik ikke til et effektivt politi men til nye kontorer på de nye politistationer, hvor politiets analfabeter nu sidder og leger med deres nye computere.

Finanskrisen

Den voldsomme finanskrise afslører for alle, at vort samfundssystem er sygt. Samfundets penge forvaltes af grådige spekulanter, der udelukkende tænker på egen vinding, og man lader bare disse såkaldte erhvervs- og finansfolk bringe folkeslagene ud i den ene økonomiske krise efter den anden. Det er helt uansvarligt af regeringerne, for naturligvis burde man have fuld kontrol med en sektor, der er så vigtig for hele samfundet. Med finanskrisen varsles undergangen for den frie kapitalisme, for der vil komme mange kontrollerende tiltag efter dette. Ingen regering vil efter september 2008 kunne tillade et frit finanssystem, da risikoen simpelthen er for stor. De grådige finansfolk har simpelthen undergravet deres egen position ved spekulation, og nu står der kun tilbage at bringe det finansielle system under kontrol.

For et dansk Danmark!

Stop islamiseringen af Danmark eller Siad har på organisationens hjemmeside bragt en uhyre interessant nyhed, som organisationen har opfanget fra BBC den 30. august. På hjemmesiden står således den følgende notits: »Moské brændt ned i Lincoln. En tidligere kristen kirke skulle ombygges til en moské. Kirken var i vid udstrækning lavet af bølgeblik og blev lokalt kaldet "Tin Tabernaklet". De lokale myndigheder i Lincoln gav byggetilladelse til at dette lokale vartegn kunne blive omdannet til moské. Men den lokale befolkning var ikke tilfredse med tilladelsen og brændte hele stedet ned.« Dette er en overordentlig positiv nyhed, for den viser, at der trods alt stadig er lidt modstand tilbage mod islamiseringen af Europa. Og det er langt bedre, at en kirke brændes af, end at den bliver til et afgudstempel for Muhammed.

Syv år efter terrorangrebet 11. september 2001 mindedes de pårørende og politikere over hele USA de omkring 3000 dødsopfre for angrebet. Og det er jo smukt, men hvad har så den amerikanske regering egentlig gjort for at forhindre en gentagelse af dette muhamedanske terrorangreb? Nu vil nogen måske pege på krigen i Irak og Afghanistan, men spørgsmålet er jo, hvordan kan krige i det fjerne Asien forhindre en muhamedansk terror i USA eller for den sags skyld i Europa? Det er et meget pinligt spørgsmål, selvfølgelig fordi svaret på spørgsmålet er, at man ikke kan forhindre terror i den vestlige verden ved at skyde terrorister i Asien. Og hvorfor man ikke kan det bliver jo klart, hvis man tænker lidt over, hvem der udførte angrebet for syv år siden. Det var jo ikke tilrejsende muhamedanske terrorister fra Asien, det var muhamedanske indvandrere fra Europa og USA, som organiserede og udførte angrebet. Hovedmanden havde i årevis studeret i Hamburg. Men når terroristerne allerede er i Vesten, hvordan kan man så forhindre terror ved at skyde terrorister i Asien. Der er simpelthen ingen logik i det. Og dette betyder jo, at krigen mod terror skal vindes i de vestlige lande og ikke i Asien, for kan man udrydde de potentielle muhamedanske terrorister i de vestlige lande, så kan man være helt ligeglad med situationen i Asien, for terrorister har som bekendt ikke langdistancevåben. Både for USA og Danmarks vedkommende er det således tåbeligt at tro på nytten af krigen i Afghanistan, man skulle naturligvis meget hellere samle kræfterne om at genoprette sikkerheden hjemme.